

245. Uram, téged tisztellek

Vad Péter Zsigmond

1. U - ram té-ged tisztel-lek
2. Mert te vol-tál Is - te-nem
3. I - gaz - sá-god pa-lást-ját

Mél - tó há-la - a - dás - sal.
A - nyám mé-hé-től fog - va.
Re - ám ki-ter-jesz - tet - ted,

Ál - dom ne-ved, míg é - lek,
Fel - költ a bűn el - le-nem,
Szent - lel - ked-nek ál - dá - sát

4

Szép di - csé-ret-mon-dás-sal,
Hogy tör - be ejt-sen fog-va,
Ben - nem fel-ger-jesz-tet-ted,

És hir - de - tem min - den - nek
De lel - ked en - gem meg-szánt,
Hogy meg - ú - ju - lást ve-gyek:

Nagy vol - tát ke-gyel-med - nek.
Ró - lam min-den tört el - hányt.
Hoz - zád ha-son - ló le - gyek.

245. Uram, téged tisztellek

4. Hát vajon hogy lehetne, Ó, Jézus, te drága kincs, Hogy lelkem ne szeretne,
Holott nálad főbb jó nincs. Csak te vagy a valóság, Út, élet és igazság.

5. Szívem vallástételét Jó lelkiismerettel Megtartom, s adom jelét
Kegyess és szent étellel, Hogy életem folyása Légyen másnak lámpása.

6. Szent lábaidnál ülök, Hallgatok törvényedre, Bűnt utálok, kerülök,
Hogy lehessek kedvedre, S megmutassam valóban: Örül szívem a jóban.

7. Énnékem reménységem Vagyon az én Uramban, Hiszem: lesz üdvösségem,
Csak járjak jó utamban: Ha követem világát, Meglátom szent országát.